

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-1E34r-II-3
Przedmiot:	Rzeźba i projektowanie przestrzeni
Kierunek:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2016
Specjalność:	rzeźba i formy przestrzenne
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	rzeźba i projektowanie przestrzeni
Rok/Semestr:	II/3
Liczba godzin:	60,0
Nauczyciel:	Mendzelewski Wojciech, dr hab. prof. UMCS
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	3,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	10,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 60,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 10,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 5,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 5,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Wstępne wymagania:	Biegła umiejętność modelowania rzeźbiarskiego oraz wiedza i umiejętności z zakresu kompozycji, anatomii i proporcji ciała ludzkiego.
Metody dydaktyczne:	• autoekspresja twórcza • ćwiczenia laboratoryjne • ekspozycja • klasyczna metoda problemowa • konsultacje
Zakres tematów:	1. Analityczna obserwacja obiektów przestrzennych pod kątem skali, wartości bryły, napięć powierzchniowych, ciężarów wizualnych kompozycji przestrzennych. 1. Autoportret subiektywny 50-70 cm - czas realizacji –6 x 4 godziny , materiał – glina Celem kształcenia jest interpretacja formy rzeźbiarskiej w trakcie pracy studyjnej z natury. Studium popiersia, głowy. Celem kształcenia jest studium proporcji czaszki, analiza głowy, cech charakterystycznych osoby portretowanej, badanie struktury jej kształtów oraz zdobywanie umiejętności posługiwania się środkami rzeźbiarskimi dla uzyskania przekazu emocjonalnego. Poszukiwanie przestrzeni w płaskorzeźbie. 2. Płaskorzeźba inspirowana architekturą, malarstwem lub światem organicznym (30 x 30 cm). - czas realizacji – 4 x 4 godziny, - materiał – glina, gips, ceramika. Celem tego ćwiczenia jest pojmowanie płaskorzeźby jako specjalnego rodzaju rzeźby w ograniczonej przestrzeni poszukiwania układu w płaskorzeźbie. Obserwacja natury z uwzględnieniem własnej wizji i interpretacji odbieranych i odczuwanych. Poszukiwanie przestrzeni w płaskorzeźbie i uwrażliwienie na jej odczytywanie oraz zapoznanie z kształtowaniem materii dla uzyskania zamierzonej wypowiedzi artystycznej. Poszukiwanie inspiracji w kierunkach i stylach z dziejów sztuki – przetwarzanie zaczerpniętych elementów w celu skomponowania płaskorzeźby. Opanowanie podstawowych technik rzeźbiarskich: odlewy w gipsie, ceramika. Pod koniec zajęć zdjęcie formy negatywowej z wykonanej w glinie płaskorzeźby. Powstanie formy „matki” dla uzyskania kilku takich samych kafli wykonanych w glince ceramicznej. Prace przewidziane są do kontynuacji. Po wysuszeniu, oczyszczeniu, wypaleniu płaskorzeźb, studenci zapoznają się z techniką szklwienia ceramiki i w trakcie jednego z letnich zjazdów samodzielnie wykonują szklwienie swoich prac. 3. Wykonanie projektów zestawu mi.m 3 prac na wybrany przez siebie temat (np. samotność, cisza, pory roku....) 50-70 cm – 5 x 4 godziny, - materiał – glina, gips, ceramika. Poszukiwanie proporcji, analiza formy, kompozycji, badanie struktury kształtów i zdobywanie umiejętności posługiwania się środkami rzeźbiarskimi dla uzyskania przekazu emocji, kierowanie myślenia w kierunku abstrakcyjnego pojmowania układu brył i ich wzajemnych relacji w przestrzeni.
Forma oceniania:	• ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • wystawa semestralna
Warunki zaliczenia:	Obecność na zajęciach Ocenianie na bieżąco postępów w realizacji poszczególnych zadań Wymagane Zrealizowanie wszystkich zadań w trwałym materiale na ocenę minimum 3.0 Utrwalenie prac w formie odlewów w gipsie, żywicy, drewnie, metalu, itp. Wykonanie wszystkich zadań na podstawie zatwierdzonych projektów oraz przygotowanie ekspozycji prac
Literatura:	1. Bammes G.: Anatomia człowieka dla Artystów. Warszawa 1995 2. Smith T.: Ciało człowieka. Warszawa 1995 3. Kotula A., Krakowski P.: Rzeźba współczesna. Warszawa 1985 4. Radomino T.: Mały leksykon sztuki współczesnej. Warszawa 1990 5. Hesleoowod J.: Historia rzeźby zachodnioeuropejskiej. Warszawa 1995 6. Krysiak K.: Anatomia zwierząt. Warszawa 1980

Dodatkowe informacje:	Terminy konsultacji na stronie Wydziału
Modułowe efekty kształcenia:	01W Student, który zaliczył moduł, jest świadomy zależności istniejących między teoretycznymi a praktycznymi aspektami realizacji rzeźbiarskich 02W opisuje techniki i technologie wykonywania rzeźb i realizacji przestrzennych w metalu, kamieniu, drewnie, ceramice, żywicach, masach plastycznych 03U świadomie stosuje i posługuje się warsztatem rzeźbiarskim jako środkiem organizacji i uporządkowania przestrzeni 04U decyduje o doborze odpowiednich środków i metod pracy z wykorzystaniem określonej techniki i technologii rzeźbiarskiej 05U proponuje i wykonuje projekty rzeźbiarskie, które eksponują indywidualne środki ekspresji 09U konstruuje materię rzeźbiarską w oparciu o analizę formalną np. rzeźbionych obiektów lub postaci
Metody weryfikacji efektów kształcenia:	- weryfikacja efektów na podstawie przedstawionych projektów i zrealizowanych prac